

Oponentský posudek na bakalářskou práci:

Milan Fořtík: Přisahal republice. Portrét sokolského borce Františka Pecháčka

Ačkoliv je František Pecháček zmiňován v řadě prací zabývajících se protinacistickým odbojem, nevznikla dosud žádná odborná biografie, která by zmapovala jeho pozoruhodný život. Z toho důvodu lze přivítat, že si kol. Milan Fořtík vybral postavu tohoto vojáka, sokolského činitele, sportovce a odbojáře vybral za předmět svého zájmu v bakalářské práci.

Předložená práce je založena na studiu pramenů a literatury. Kol. Fořtík jich shromáždil poměrně velké množství. V úvodu je důkladně rozebral a prokázal, že se v nich celkem dobře orientuje. Autor pak sleduje osudy Františka Pecháčka od dětství na Nymbursku, přes jeho zaujetí sokolskou myšlenkou, působení v armádě, účast na olympiádách a mistrovstvích světa ozdobenou řadou úspěchů ve sportovní gymnastice, funkcionářskou dráhu v Sokole, významné zapojení do sokolské odbojové organizace, zatčení a smrt v Mauthausenu až po jeho tzv. druhý život v podobě různých připomínek během poválečných let. Při četbě většiny těchto kapitol se mě však v rostoucí míře zmocňovaly rozpaky. Čtenář se totiž musí prokousávat zbytečně dlouhými a podrobnými popisy cest Sokolů do USA, formování výprav na olympijské hry nebo jednotlivých gymnastických závodů bez toho, že by v nich byla jakkoliv zdůrazněna účast Františka Pecháčka. Za nadbytečný považuji i detailní výčet výsadkových skupin vysílaných v letech 1941-1942 z Británie na tehdejší protektorátní území, neboť František Pecháček s drtivou většinou jejich příslušníků v kontaktu nebyl. Stejně konstatování platí pro líčení všesokolského sletu v roce 1938 bez toho, aby bylo alespoň zmíněno, jakou roli v něm František Pecháček hrál.

Za poměrně zdařilou naopak považuji kapitolu věnovanou Pecháčkově činnosti v odboji. V ní se autor (kromě výše zmíněného „seznamu“ parašutistů) znovu soustředil na osobnost Františka Pecháčka, což nesporně napomohlo jisté sevřenosti textu.

Na rovině faktografie bych chtěl poukázat snad jen na to, že Národní souručenství lze po mém soudu jen těžko označovat za politickou stranu.

Nepřehlédnutelné množství stylistických chyb a nesprávných, všelijak posunutých formulací svědčí o tom, že práce byla zřejmě dokončována v chvatu, což celkovému dojmu z ní příliš neprospívá.

Navzdory všem těmto výtkám jsem ale toho názoru, že předložený text nároky kladené na bakalářské práce splňuje. Kol. Fořtík nesporně vynaložil značné pracovní úsilí, aktivně vyhledal příslušné archivní prameny i rozsáhlou odbornou literaturu. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm dobře.

V Praze 26. 1. 2022

Mgr. Jan Dobeš, Ph.D